

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران یکشنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۴ - ۳۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ سال بیست‌وهفتم- شماره ۷۴۸۱ - ۱۶ صفحه قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

یادداشت سیاسی

مصطفی قربانی

مشکل بازتولیدفرهنگی در ایران امروز

فرهنگ به‌مثابه عنصر حیات‌بخش زندگی انسان نقش تعیین‌کننده‌ای در پویایی حیات انسانی دارد، به گونه‌ای که حتی بقای بلندمدت حکومت‌ها وابسته به تداوم فرهنگی است.
براین اساس، در همه حکومت‌ها تلاش می‌شود که ارزش‌های فرهنگی با دقت به نسل‌های جدید منتقل شود.
با وجود این، یک واقعیت مهم درباره ایران، وجود ضعف‌هایی در این زمینه است که سبب تفاوت‌های نسلی نیز شده است.
اگر با دقت به این پدیده توجه شود، ریشه آن به ضعف در جامعه‌پذیری (سیاسی) برمی‌گردد.
درواقع، عوامل و منابع جامعه‌پذیری در ایران نتوانسته‌اند ارزش‌ها، هنجارها و رفتار پذیرفتنی را به‌صورت تام و تمام از نسل اول انقلاب به نسل‌های بعدی منتقل کنند.
دستگاه‌های فرهنگی نیز در مقابل تغییرات پرسرعت جامعه و جنگ شناختی دشمنان قادر نبوده‌اند طرح و برنامه‌ای ارائه دهند که در خلال آن بتوانند پاسخ معتبری به مطالبات جامعه ارائه کنند و جنگ شناختی دشمن علیه ارزش‌های متعالی جامعه ایران را نیز خنثی کنند | **صفحه ۲**

یادداشت بین الملل

هادی محمدی

دلیل عملیات تأخیری امریکا علیه داعش در سوریه

طی یک سال گذشته از سقوط بشار اسد و حاکم شدن جولانی، شاهد تجاوزات و حملات و اشغالگری جدید رژیم صهیونیستی در سوریه بودیم، امریکا در پروژه‌ای فراتر از خواسته‌های اضطرابی و راهبردی و توراتی رژیم صهیونی سسارپوهای چندلایه‌ای را دنبال می‌کرد که در قیاس با صهیونیست‌ها و نتانیاهو نوعی سیطره نرم بر سوریه و حفظ ظرفیت‌های تجزیه این کشور را نشان می‌داد.
امریکایی‌ها چه در غزه و چه در لبنان و به ویژه در سوریه با توافقاتی که با جولانی در سوریه داشته‌اند رویکرد ادامه جنگ‌افروزی را به نفع راهبردهای خودشان نمی‌دانند و رفتار رژیم صهیونی در سوریه را به شدت زیانبار می‌دانند.
در لبنان هم امریکا به این نتیجه رسیده که راهبرد خلع سلاح حزب‌الله با خلع سلاح حماس در غزه راه‌حل نظامی ندارد و باید از روش‌های هوشمندانه و نرم، برای سلطه بر این مناطق استفاده کند | **صفحه ۱۵**

یادداشت اقتصادی

وحید عظیم‌نیا | دبیر گروه اقتصادی

این عدالت مدنظر قانون اساسی نیست

قانون اساسی، عدالت اقتصادی را به عنوان یکی از ارکان اصلی نظام معرفی می‌کند و این عدالت، صرفاً به معنای توزیع یارانه یا حمایت‌های مقطعی تعریف نمی‌شود. مقصود، ایجاد ساختاری است که در آن فرصت‌ها به شکل منصفانه توزیع شوند. امکان ارتقای اجتماعی برای همه اقشار فراهم باشد.
وقتی سیاست‌گذاری اقتصادی به گونه‌ای پیش می‌رود که تمرکز ثروت افزایش می‌یابد و بخش بزرگی از جامعه از دسترسی به منابع مولد محروم می‌ماند، نمی‌توان از تحقق عدالت سخن گفت.
این وضعیت، بی‌شک، پیرامون آن‌که محصول اجبار خارجی باشد، نتیجه نوع نگاه به اقتصاد و اولویت‌های تصمیم‌گیران است | **صفحه ۴**

یادداشت حوادث

حسین فصیحی | دبیر گروه حوادث

هزینه‌سنگین نادیده‌گرفتن هشدارها

واقعیت این است که هر بار یک شهرنود، هشدار «عدم تردد» در مسیر سیلابی را نادیده می‌گیرد، هر بار راننده‌ای وارد جاده‌ای برفی و مسدود می‌شود یا خانواده‌ای به‌رغم اعلام خطر در طبیعت پر خطر توقف می‌کنند، زنجیره‌ای از خطر آغاز می‌شود. در انتهای این زنجیره، امدادگری قرار دارد که باید برای نجات او اعزام شود، امدادگری که شاید خودش پدر یا مادر یک خانواده باشد و با آگاهی از خطر، اما با حس مسئولیت وارد میدان شود.
بی‌توجهی به توصیه‌های امدادی فقط یک انتخاب شخصی نیست، تصمیمی است که می‌تواند جان دیگران را هم در معرض تهدید قرار دهد | **صفحه ۱۴**

شیخ بلاگر

● غلامرضا صادقیان | سردبیر

آقای حسن روحانی با مروری بر ادعای برخی افراد که حملات امریکا و اسرائیل را غیرممکن می‌دانستند و «بن اطلاعات را به مقام بالاتر» انتقال می‌دادند، خود را فردی هوشیار که چنین نمی‌پنداشته، معرفی کرده‌است.
در یک گزارش تحلیلی نشان می‌دهیم که چرا این ادبیات مناسب یک سیاستمدار نیست و بیشتر شبیه ادبیات «بلاگر»های اینستاگرامی و سلبریتی‌ها و ورزشکاران و بازیگران سیاست‌زده است که می‌خواهند خود را «بلاگردان» کشور نشان دهند؛ بلاگری در پوستین بلاگردان!
همچنین نشان خواهیم داد که برخی از تاریخی‌ترین و ماندگارترین رجز خوانی‌های سیاسی که در سپهر سیاسی ایران تبدیل به «مثل سائر» شد (لغو بالمره تحریم‌ها، آفتاب تابان بر جام، گلایی بر جام) از اوست و به‌رغم تبیین و هشدار منتقدان درباره مهمل بودن این رجز خوانی‌ها او دست‌بردار نبود و حالا آن پیشینه خود را فراموش کرده و دیگران را به تمسخر می‌گیرد.

آقای حسن روحانی درباره کنش برخی افراد نظامی و سیاسی قبل از جنگ ۱۲ روزه مطالبی را گفته که بیشتر شبیه گفتار بلاگرا و اینفلوئنسر ها و سلبریتی‌های مجازی است که دقیقاً دست روی احساسات پوپولیستی مخاطبان می‌گذارند تا دنبال‌کننده جمع کنند.
ایشان با مروری بر ادعای برخی افراد که حملات امریکا و اسرائیل را غیرممکن می‌دانستند و «بن اطلاعات را به مقام بالاتر» انتقال می‌دادند، خود را فردی هوشیار که چنین نمی‌پنداشته معرفی کرده‌است.
این ادبیات مناسب یک سیاستمدار نیست و بیشتر شبیه ادبیات «بلاگر»های اینستاگرامی و ورزشکاران و بازیگران سیاست‌زده است که می‌خواهند خود را «بلاگردان» کشور نشان دهند؛ بلاگری در پوستین بلاگردان!
او با سابقه‌ای که دارد باید روایتگر پیروزی در جنگ با امریکا و صهیونیست‌ها باشد، نه روایتگر شکست و «شما نفهمیدید، من فهمیدم!».
روحانی کسی است که برخی از تاریخی‌ترین و ماندگارترین رجز خوانی‌های سیاسی که در سپهر سیاسی ایران تبدیل به «مثل سائر» شد (لغو بالمره تحریم‌ها، آفتاب تابان بر جام، گلایی بر جام) از اوست و به‌رغم تبیین و هشدار منتقدان درباره مهمل بودن این رجز خوانی‌ها او دست‌بردار نبود.
حالا یک فرد نظامی یا فعال سیاسی نه‌چندان اثرگذار یا مطرح را بهانه می‌کند تا چنین القا کند که «مقام بالاتر» تحت اثر بن اطلاعات که به او منتقل شده، قرار گرفته است اما خودش با فراست گول این چیزها را نخورده است!

هر چه هست این ادبیات مناسب کسی که نیم‌قرن در سیاست بوده و رئیس‌جمهور بوده نیست. و از کسی که خودش به رجز خوانی و بولف‌زنی در سیاست و دروغ‌های بن‌زینی و همه‌جور انواع ناسیاست‌ورزی شهره‌است، پذیرفته نیست که مقدمه‌ای اینچنینی بگوید و نتیجه‌ای ناروا و دروغ از آن بگیرد.
روحانی گفته: «دوستانی صاحب‌نظر بودند که می‌گفتند امکان ندارد که اسرائیل به ما حمله کند. بعد هم دلایلی می‌آوردند و می‌گفتند اگر اسرائیل به ما حمله کند می‌دانند که طرف چند روز منهدم و نابود می‌شود. امریکا هم به ما حمله نخواهد کرد به دلیل اینکه اگر به ما حمله کند، می‌داند ظرف چند روز یا چند هفته بعد صدهزار امریکایی در منطقه که در پایگاه‌ها مختلف هستند از بین خواهند رفت و باید ده‌ها هزار جنازه حمل کند. بنابراین به ما حمله نمی‌کنند».
او این حرف‌ها را درواقع مقدمه قرار داده است تا بگوید این افراد چنین اطلاعات و باوری غلطی را به مقام بالاتر نظام انتقال داده‌اند و حتماً تأثیر هم گذاشته‌اند و سپس خودش را بالاتر از آن معرفی کرده که گول این جور حرف‌ها را بخورد؛ «من می‌دانم آن عزیزان افراد قابل‌اعتمادی بودند و بر مبنای تفکر و محاسبه‌ای اولی تصمیم‌سازی‌ها را می‌کردند و به مسئولان بالاتر گزارش می‌دادند، ولی من هیچ‌وقت قانع نبودم از مطالب آنها و همیشه تصریح می‌کردم به آنها که حرف شما درست نیست و ما باید خودمان را تقویت کنیم و به این محاسبات غیر دقیق نباید خوش‌بین باشیم و راحت و بدون دغدغه در

کناری بنشینیم و بگوییم کشور ما کاملاً در امن و امان است و هیچ مشکلی برای ما پیش نخواهد آمد».

این یک روایت دروغ است که گزارش‌های مفروض روحانی مورد استناد مقام‌های بالاتر قرار بگیرد یا گرفته باشد.
بیشتر ظاهراً به درد خود او خورده و روی شخص خود او اثر گذاشته تا چنین بافته‌هایی را بریسد.
این سیاستمدار که می‌خواهد در ابعاد ملی یا جهانی نقش آفرینی کند، باید یک کنشگر نهادی باشد نه یک کنشگر نمایشی.

وقتی یک سیاستمدار و رئیس‌جمهور سابق، منتقدان را به «رجز خوانی»، «بولف‌زدن» یا «هیجان‌سازی» خطاب می‌کنند، در واقع می‌خواهد به مخاطب القا کند که شما نخبگان تصمیم‌ساز نداشت‌اید و حرف نخبه شما که من بودم هم شنیده نشد!
این یعنی بردن مخاطب از منطق استدلال آوری عقلانی به منطق اقناع احساسی.
این دقیقاً همان کاری است که بلاگرها می‌کنند، یعنی ساده‌سازی بیش از حد.
دوقطبی‌سازی (ما عقلانی/ آنها هیجانی) - که شخص روحانی بیشتر از هر سیاستمدار دیگری در رسانه‌ها به دوقطبی‌سازی متهم شده است) و ساختن روایت شخصی به جای تحلیل ساختاری.
روحانی باید بداند که کنش سیاسی واقعی در سطح ملی و جهانی اساساً قرار نیست برنده روایت کوتاه‌مدت باشد، بلکه باید مدیریت پیامدهای بلندمدت را هدف بگیرد.
او نیم قرن در سیاست ایران است و دولتش مطابق آمار بانک مرکزی خود آن دولت، یکی از خسارت‌بارترین دولت‌های پس از انقلاب بود.
در برجام شد آنچه شد و همه دیدند و می‌دانند و زیاده گفتن از آن ز حمت خواننده است.
مجموع رجز خوانی‌ها و دروغ‌های برجامی روحانی و ظریف مثوی هفتادمن کاغذ است.
پس سزاوار نیست ایشان بر فرض که یک فرد نظامی در مقطعی رجزی خوانده باشد، آن را دلیل ناهوشیاری آن فرد و بدتر از آن اثرگذاری بر مقام بالاتر بداند و به تعریف از خودش پیردازد.
اگر این حرف‌ها در مقطع خودش بود، آن هفتادمن کاغذ ابابیل برجامی او و وزیر خارچاهش که از بدترین و زیان‌بارترین سیاستمداران تاریخ ایران است، چه بود؟!

در سیاست بین‌الملل، جنگ یا صلح «پیش‌بینی‌پذیر» به معنای روزمره نیست.
اصولاً در علوم انسانی هیچ چیزی را پیش‌بینی‌پذیر نمی‌دانند که کسی بخواهد با ادعای پیش‌بینی‌های درست‌خود به دیگران ببالد.
تقلیل‌گرایی (ریداکشنیسم) در علوم انسانی سال‌هاست که نقد و رد شده است.
کنش واقعی سیاستمدار ملی و جهانی باید عدم‌قطعیت را به رسمیت بشناسد، نه اینکه بعداً بگوید «دیدید بولف بود».
کسی که هر از گاهی از پناهگاه تنهایی خود خارج می‌شود و با استنادنارن سابق جلسه می‌گذارد، باید هزینه‌های خطا را لحاظ کند.
حتی اگر احتمال جنگ کمتر از یک‌درصد باشد، وظیفه سیاستمدار این است که برای همان شانس اندک آماده باشد، نه اینکه منتقدان را مسخره کند.
سیاستمدار با زبان احتیاط حرف می‌زند، نه زبان تحقیر.
بلاگر است که فکر هزینه خطاهای خودش نیست و حتی از خطاهایش نیز درآمذزایی دارد!
تحقیر مخالفان

خالق بسیاری از آثار هنری حوزه زنان آقایان هستند!

و خانواده‌ها باشد، به آن پیردازیم.
شرکت‌کنندگان در این رویداد خانم‌های هنرمندی هستند که باید خلأ تولیدات را تا حد امکان پر کنند | **صفحه ۱۶**

«ایرانمرد» شعار ششمین سالگرد شهادت حاج قاسم

■ عباسعلی کدخدایی، سخنگوی ستاد گرامیداشت ششمین سالگرد شهادت شهید قاسم سلیمانی:
از دهم تا هفدهم دی ماه به عنوان هفته مقاومت برنامه‌هایی را تدارک دیده‌ایم.
مراسم بزرگداشت نیز ۱۱دی‌ماه در مصلاى تهران برگزار می‌شود.
همچنین نواختن زنگ مقاومت در مدارس پیش‌بینی شده و اجتماع مردمی همراه با نمایش، برنامه‌ای متنوع و جدید است که در روز ۱۳ دی‌ماه برگزار خواهد شد

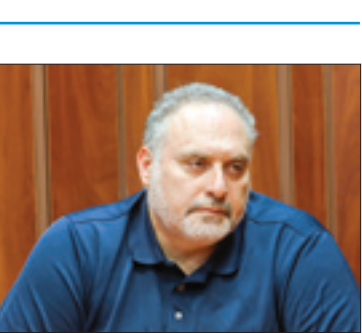
جوانان امریکایی در حال ضد اسرائیلی شدن هستند

■ نتایج تازه‌ترین نظرسنجی Yale Youth Poll که در پاییز ۲۰۲۵ انجام شده، تصویری روشن از وضعیت ذهنی جوانان امریکایی درباره بحران خاورمیانه، به‌ویژه دیدگاه آنها درباره اسرائیل و فلسطین ارائه می‌دهد.
این نظرسنجی که بیش از ۳هزار و ۴۲۶ رأی‌دهنده امریکایی، از جمله حدود هزار و ۷۰۶ نفر در گروه سنی ۱۸ تا ۳۴ سال را دربر می‌گیرد، نشان می‌دهد که یک فاصله نسلی عمیق در نگرش‌ها نسبت به اسرائیل و حمایت امریکا از آن شکل گرفته‌است.
شکافی که هم‌زمان با افزایش نگرانی‌ها، نارضایتی نسبت به سیاست‌های دولتی و گرایش به تغییرات اساسی در نگرش سیاسی جوانان همراه است

شیرتنظیم قیمت لبنیات به سمت مردم می‌چرخد

● بهمن قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

■ با وجود قول وزیر جهاد کشاورزی، باز هم وعده کاهش قیمت محقق نشد و قیمت محصولات لبنی در بازار کاهش نیافت، از این رو پیشنهاد شد به‌منظور رعایت حقوق مصرف‌کنندگان و تعدیل قیمت شیر و مایه‌ها با قاچاق شیر خشک، از این پس نهاده ۲۸هزار و ۵۰۰تومانی فقط به امدادراتی تحویل داده شود که شیر را با نرخ مصوب به کارخانجات لبنی می‌فروشند

قحط‌سال عدالت افشین علا

شما مواظب خوشبید یا مواظب مردم؟
که مانداید چنین غافل از مصائب مردم؟
به فکر پست و جناحید بر مناصب و غافل که نان؟
نه‌آنها جگر گشت قوت غالب مردم در ازدحام سمینارها به عدهی حاضر شدید دلخوش و فارغ ز خیل غایب مردم
چقدر دم‌زدن از خود؟
چقدر گفتن و گفتن هم از محاسن خویش و هم از معایب مردم
چرا مواجب خود را نمی‌پردازم؟
که بی‌ملاحظه کم می‌شود مواجب مردم؟
چقدر دفتر و دستک؟
چقدر حاجب و دربان؟
مگر که‌اید؟
مگر نیستید حاجب مردم؟
شدید محو تماشاى خود چو آیینهی قق
دمی به صدق و صفا رو کنید جانب مردم
کسی که پاس ندارد خزینه را ز حرامی
چگونه گشته در این کاروان، مراقب مردم؟
دهید دست خلاق یکی ز جمله غنایم
که هفت پشت شما بر داز، مواجب مردم
چه می‌دهید به محشر، جواب خون شهیدان؟
که ترک شد ز شماس نماز واجب مردم
من انقلابی‌ام اما به قحط‌سال عدالت
چسان به شعر، تسلی دهم دوباره به مردم؟
آذرب ۱۴۰۴

گرانی دارو بیماران را مریض‌تر کرد

● زهرا چیلوی | خبرنگار گروه اجتماعی

■ دارویی که بنا بود «قاتق نان» باشد، حالا به «قاتل جان» بیماران تبدیل شده‌است.
ماجرای گرانی‌های سرسام‌آور، حالا به دارو و درمان رسیده و آنچنان بر جان بیماران جنگ انداخته که هزینه‌های یک سرماخوردگی ساده هم می‌تواند بخش قابل‌توجهی از حقوق ناچیز یک کارگر را به خود اختصاص دهد.
در این میان وضع برای بیماران مبتلا به بیماری‌های مزمن و کسانی که تاگزیر از مصرف مادام‌العمر برخی داروها هستند، سخت‌تر هم شده به گونه‌ای که با نگاهی به جدول افزایش قیمت داروها می‌توان دریافت قیمت برخی اقلام دارویی تا ۲۷۰۰درصد رشد داشته‌است.
داروها موجود در این فهرست دارویی، داروهای معمولی هستند که خیلی وقت‌ها برای بیماری‌های ساده‌ای همچون سرماخوردگی و آنفلوآنزا استفاده می‌کنیم!